

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN,**

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 2003 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 29 augustus 2003, 24 oktober 2003 en 18 februari 2004;

Gelet op het ministerieel besluit van 03 oktober 2003 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 01 april 2004,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

1. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het burgerhuis, gelegen te

Veurne (Veurne), Appelmarkt 9;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 613D(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als omschreven:

Als zijnde een burgerhuis met een oude begin 18de-eeuwse kern cf. het behouden dakspant en de dakkapel aan achterzijde.

Dit in kern 18de-eeuws woonhuis is voorzien van een verzorgde 19de-eeuwse lijstgevel. Het betreft een beraapte gevel – vrijwel uniek in de stad Veurne – die is verlevendigd door middel van witbepleisterde banden, pseudo lekdrempels en omlijstingen.

2. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en industrieel-archeologische waarde:

- als **monument**:

Het herenhuis met de voormalige mouterij en tuinmuur, gelegen te Veurne (Veurne), Duinkerkestraat 10; bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 485G(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Als zijnde herenwoning met oude 18de-eeuwse kern, uitgebreid en opgetrokken in 1878. Naar huidig uitzicht is dit pand representatief voor de 19de eeuwse architectuur in Veurne. Het betreft door een sobere lijstgevel, opgetrokken uit de streekeigen gele baksteen, met behouden gevelordonnantie getypeerd door rechthoekige muuropeningen onder strekse latei en een korfbogige koetspoort links. Dit herenhuis wordt tevens getypeerd door het verzorgd 19de-eeuws schrijnwerk cf. de geprofileerde kroonlijst met tandlijst op consoles en klossen; de kruisvensters met geprofileerde tussendorpels en de deur met ruitmotief.

Als zijnde de oude scheidingsmuur met het voormalige cellebroedersklooster.

De **industrieel-archeologische** waarde wordt als volgt omschreven:

Als zijnde een gaaf bewaarde, 19de-eeuwse brouwerswoning met moutast. Het betreft een tastbare getuige van de grondgebonden nijverheid, die in het Veurnse in de 19de eeuw bloeide; voornamelijk de brouwerijen waren in de regio zeer talrijk aanwezig.

De moutast met de droogruimten, getypeerd door een behouden volume en indeling, is een interessant industrieel-archeologisch document met betrekking tot de evolutie van de bierproductie.

3. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het herenhuis en de oude tuinmuur, gelegen te Veurne (Veurne), Duinkerkestraat 18;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 480E(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Deze voorgevel, uitdrukkelijk voorzien van vrijmetselaarssymbolen is een blijvende getuige van de aanwezigheid het vrijzinnige broederschap, de loge, in de tweede helft van de 19de eeuw in het overwegend katholieke Veurne.

Het betreft een zeldzaam voorbeeld van second-empirestijl in de stad Veurne. Deze verzorgde lijstgevel wordt onder meer getypeerd de pilasters met ingediepte schachten, het fraai uitgewerkte hoofdgestel, de door middel van omlijstingen geaccentueerde muuropeningen en de vermelde vrijmetselaarssymbolen.

Dit herenhuis bewaart bovendien een verzorgde neoclassicistische interieuraankleding.

Vermeldenswaardig zijn de parketvloeren, de zwart marmeren schouwen, de paneeldeuren, de stucplafonds, en de uitgewerkte slingertrap.

Als zijnde de oude scheidingsmuur met het voormalige cellebroedersklooster.

4. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het herenhuis met nutsgebouwtje en tuinmuur, gelegen te

Veurne (Veurne), Duinkerkestraat 20;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 479G(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Als zijnde een gaaf bewaarde, 19de-eeuwse brouwerswoning met beeldbepalende ligging in de Duinkerkestraat. Het betreft een tastbare getuige van de grondgebonden mijverheid, die in het Veurnse in de 19de eeuw bloeide ; voornamelijk de brouwerijen waren in de regio zeer talrijk aanwezig.

Deze herenwoning, daterend ca. 1842, is representatief voor de 19de-eeuwse architectuur in Veurne. Het betreft door een sobere lijstgevel, opgetrokken uit de streekeigen gele baksteen, met behouden gevelordonnantie getypeerd door rechthoekige muuropeningen onder strekse latei. Dit herenhuis wordt tevens getypeerd door het verzorgd schrijnwerk cf. de uitgewerkte kroonlijst en de deels beglaasde paneeldeur met fraai gietijzeren traceerwerk. Het interieur bewaart onder meer een rijkelijk aangeklede traphal gekarakteriseerd door een zwart-witte marmeren vloer en een sierlijke trap.

Het 19de-eeuwse nutgebouwtje in de tuin getuigt van een verzorgde vormgeving en is ontegensprekelijk met verbonden met de voormalige brouwerswoning.

Als zijnde de oude scheidingsmuur met het voormalige cellebroedersklooster.

5. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

De tuinmuur en de afhankelijkheden bij het beschermde herenhuis, gelegen te

Veurne (Veurne), Duinkerkestraat 33;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 470E(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Deze tuinmuur en de afhankelijkheden, daterend van 1891 maken ontegensprekelijk deel uit van deze herenwoning. Zowel de tuinmuur als het gebouwtje getuigen van een verzorgde eclectische vormgeving getypeerd door het gebruik van rode baksteen - verwerkt met een opgelegde voeg - in combinatie met cement voor de sierelementen en door het behouden 19de eeuws schrijnwerk.

6. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als **monument**:

De apotheek "De Hert", gelegen te

Veurne (Veurne), Grote Markt 15;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 557E(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Deze apotheek, gedateerd 1906, is een getuige van het monumentenbeleid dat in het eerste decennium van de vorige eeuw onder impuls van burgemeester de Haene en stadsarchitect Jozef Vinck in de stad Veurne werd gevoerd. Er heerste toen een echte bouwwoede in de Veurnse stadskern; het aantal aanvragen voor '*kunstige verbouwingen*', was groot in die tijd. Zij werden veelal getypeerd door een historiseerde aanpak waarbij teruggepen werd naar de regionale bouwprogramma's.

Het betreft een geslaagde vertolking van de Vlaamse neorenaissancestijl waarbij de Hoge Wacht (1636) en Veurnse stadhuis (1598) als inspiratiebron werden aangewend. Deze verzorgde trapgevel wordt onder meer gekarakteriseerd door een korfboog gaanderij op de benedenverdieping, de met geometrische renaissance patronen versierde borstwering, de geprofileerde tudorboog omlijstingen onder de doorlopende druiplijst op uitgewerkte consoles voorzien van boogvelden versierd met schelpvulling en het centraal aediculavenster in de geveltop.

Het verwerken van geschaafde baksteen getuigt van een streven naar een verzorgde afwerking en van een doorgedreven vakmanschap.

De **sociaal-culturele waarde** wordt als volgt omschreven

Als zijnde een ontwerp van de belangrijke architect A.Dumont, die voornamelijk als ontwerper van de badplaats de De Panne bekend staat.

7. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

De huizenrij, gelegen te

Veurne (Veurne), Grote Markt 30, 31, 32, 33, 34;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 257C, 256C(DEEL), 255B(DEEL), 254B(DEEL), 253A(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Samen met het landhuis en het stadhuis bepaalt deze gevelrij reeds sinds de het begin van de 17de eeuw het beeld van de Veurnse Grote Markt. Het betreft een in oorsprong begin 17de-eeuwse eenheidsbebouwing bestaande uit vijf woningen opgetrokken op kosten van de kasselrij op de plaats van de in 1609 afgebroken Vleeshalle.

Het belang van deze gevelrij werd reeds in 1917 onderscheiden door de opname in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Deze inventaris werd uitgevoerd in opdracht van de toenmalige minister van Kunst en Wetenschap, onder leiding van E. Dhucque, lid van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen. Naast het in veiligheid brengen van belangrijke kunstwerken had deze missie ook tot doel een inventaris op te maken van het door oorlogsgeweld bedreigde erfgoed. In het archief van de 'Mission Dhucque' is een gedetailleerde gevelopstand van de gevelrij bewaard.

Daarnaast is deze huizenrij een interessante getuigenis van de sterk verspreide traditionele visie op het bouwen en verbouwen in het eerste kwart van de 20ste eeuw. De historiserende aanpak, waarbij teruggegrepen wordt naar de oorspronkelijke regionale bouwprogramma's, werd hier verscheidene keren aangewend. In 1903 en 1908 bij de reconstructies van de middenste trapgevel en van het hoektorentje en bij de wederopbouw in het jaar 1922.

De bestaande gevelrij is voorbeeld een kwaliteitsvolle wederopbouwarchitectuur, waar men aan de hand van de gevelopstanden grosso modo het vooroorlogse renaissancepatroon heeft gereconstrueerd. Deze regionale vertolking van de renaissance architectuur wordt getypeerd het vast patroon van aediculavenster ter verfraaiing van de trapgeveltop en de houten kruiskozijnen met kleine roedeverdeling verdiept in een geprofileerde tudor- en korfboogomlijsting op afzaat.

Het verwerken van geschaafde gele baksteen voor de sterk versierde aediculavensters en voor de vensteromlijstingen getuigt van een streven naar een verzorgde afwerking en van een doorgedreven vakmanschap. Dit kwalitatief metselwerk van de streekeigen baksteen werd uitgevoerd ter imitatie van de natuursteen.

8. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het herenhuis met hek en bijgebouwtje, gelegen te

Veurne (Veurne), Ieperse Steenweg 96;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 346X(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Als zijnde een gaaf bewaarde brouwerswoning met verzorgd hekwerk en het nutgebouwtje in de tuin, daterend uit het derde kwart van de 19de eeuw. Dit gaaf bewaard ensemble is een representatieve getuige van de grondgebonden nijverheid, die in het Veurnse in de 19de eeuw bloeide; voornamelijk de brouwerijen waren in de regio zeer talrijk aanwezig.

Deze gaaf bewaarde herenwoning, daterend van ca. 1870, vertoont een verzorgde neoclassicistische vormgeving. De symmetrisch uitgewerkte, bakstenen lijstgevel wordt getypeerd door een middenrisaliet uitlopend op een dakkapel met voluten onder driehoekig fronton, door verdiepte casementen op de borstwering en door de vlakke omlijstingen van de getoogde muuropeningen.

De herenwoning bewaart bovendien een vrij gaaf eclectisch interieur met behouden marmeren schouwen, brede plankenvloeren, paneeldeuren met imitatie houtbeschildering, en stucplafonds.

Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

De kapel, gelegen te

Veurne (Veurne), Ieperse Steenweg z.nr.;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 316R(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de cultuurhistorische en architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Deze kapel is historisch ontegensprekelijk verbonden met de voormalige brouwerij 'De fabriek'. Zij werd in 1881 door de toenmalige brouwer opgericht uit dankbaarheid voor zijn genezing, en is aldus een getuigenis van volksdevotie. Het betreft een tastbare uiting van de christelijke geloofsovertuiging en is op deze manier ontegensprekelijk verbonden met onze Vlaamse cultuurhistorische traditie.

Deze eenbeukige kapel vertoont een verzorgde neoclassicistische vormgeving uitgewerkt in streekeigen gele baksteen.

9. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het herenhuis, gelegen te

Veurne (Veurne), Karel Coggelaan 29, 31;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 7A3, 7Z2.

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Dit herenhuis, opgetrokken in 1909 in de neogotische stijl - een stijl die voornamelijk in katholieke kringen werd geapprecieerd -, is een interessant tijdsdocument. Samen met andere neogotische bouwwerken te Veurne symboliseert dit herenhuis het nieuwe impuls dat katholieke vleugel ca. 1880 kreeg; dit elan zal aanhouden tot aan de eerste wereldoorlog. In deze periode welke samen viel met het burgemeesterschap van Daniel de Haene (1885-1912) en de loopbaan van de stadsarchitect Jozef Vinck, kwam de neogotische architectuur te Veurne op gang. Deze stijl kwam voornamelijk tot uiting in de restauraties van belangrijke openbare gebouwen en beperkte mate in de woningbouw.

Het betreft een kwalitatief hoogstaand voorbeeld van neogotiek zowel qua vormgeving als qua materiaal gebruik. De neogotische gevelordonnantie is duidelijk geïnspireerd op de laatgotische trapgevel 'De Valk', gelegen op de Grote Markt te Veurne (beschermd als monument bij M.B.27 oktober 1992); deze wordt getypeerd door een skelet van Brugse traveeën met maaswerk in de boogvelden en trapgevels onder meer met valk als topstuk. De bouwmaterialen, zowel de bak- als de natuursteen, werden met de meeste zorg uitgekozen; dit blijkt onder meer uit het bewaarde lastenboeken.

Dit herenhuis bewaart bovendien een vrij gaaf eclectisch interieur. Naast twee salons respectievelijk in rococo en Lodewijk XVI-stijl, getuigt tevens de centrale gang met traphal van een verzorgde aankleding.

10. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

De voormalige Nationale Bank, gelegen te

Veurne (Veurne), Noordstraat 16, 18;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 332K(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Als zijnde de voormalige succursale van de nationale bank is dit gebouw een document voor de organisatie van het de monetaire beleid in België tijdens 20ste eeuw.

Daarnaast is dit complex, daterend van 1923, een interessante getuigenis van de sterk verspreide - onder meer ook te Veurne - visie op het bouwen en verbouwen in het eerste kwart van de 20ste eeuw. De historiserende aanpak, waarbij teruggegrepen wordt naar de regionale bouwprogramma's, werd hier duidelijk aangewend.

Het betreft een kwaliteitsvolle wederopbouw architectuur enerzijds gekenmerkt als een imitatieve interpretatie van de lokale renaissance architectuur van het stadhuis (1596-1617), voornamelijk van toepassing op de dwars vleugels met in- en uitgezwenkte top en op de huistoren. Typerend zijn hier de Brugse traveeën met geometrische baksteenversiering op de borstwering en in de boogvelden, het aediculavenster met schelpvulling ter verfraaiing van de geveltop, de houten kruiskozijnen verdiept in een rondboogomlijsting met versierd boogveld, de achtkantige huistoren naar analogie met de stadhuistoren.

Anderzijds vertoont het gebouw meer eclectische vormgeving cf. de neo barokke deur- en poortomlijstingen en de middenvleugel.

Dit beeldbepalend complex met officieel karakter kan bovendien omschreven worden als een geslaagd ontwerp van de architect C. Van Elslande, welke een belangrijk speelde bij de wederopbouw van Veurne.

Het verwerken van geschaafde baksteen voor de ornamenten, onder meer het versierde aediculavenster en de vensterboogvelden, getuigt van een streven naar een verzorgde afwerking en van een doorgedreven vakmanschap. Dit kwalitatief metselwerk van de streekeigen baksteen werd uitgevoerd ter imitatie van de natuursteen.

11. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het koetshuis, de toegang, de serre, de bijgebouwtjes en de tuin van het herenhuis, gelegen te Veurne (Veurne), Noordstraat 32;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 346D(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Deze verschillende componenten met name het koetshuis, het toegangshekken, de tuin met paardenvijver, de druivenserre, de tuinmanswoning en het washuis maken sinds 1880 deel uit van dit stadskasteel (1875) en bleven tot heden gaaf bewaard. Samen vormen zij een vrijwel onaangetast document van een 19de-eeuwse, kleinstedelijke leefwereld; het betrof een symbiose van verschillende mensen met het herenhuis als middelpunt.

Alle elementen worden getypeerd door een kwalitatief hoogstaande afwerking.

Het aan de straat gelegen koetshuis en het toegangshekken vertonen een neoclassicistische vormgeving in aansluiting met het herenhuis. De bepleisterde lijstgevel van het koetshuis en het uitgewerkte ijzeren hek, vormen samen met het herenhuis een beeldbepalend element in het straatbeeld. Het straatgevel van het koetshuis wordt getypeerd door ritmerende risalieten afgelijnd met geblokte banden. Binnenin bleef het koetshuis volledig bewaard zowel naar indeling – met paardenstallingen en koetsstalling als naar afwerking: de bakstenen vloeren, de houten lambrisering, de houten slieten met gebogen belijning, aan het uiteinde vastgemaakt aan een geprofileerde ijzeren paal, de bakstenen troggewelven, de arduinen eetbakken, de “rostelen”, de ijzeren draaitrap naar de verdieping.

De tuinmanswoning en het washuis vertonen een sobere 19de-eeuwse vormgeving en worden getypeerd door het wisselend gebruik van gele en rode baksteen.

De romantische tuin met begeleidende rondgang is ontworpen in functie van de paardenvijver als centraal element. Een vijver speciaal aangelegd voor het baden van de paarden is vrij zeldzaam geworden in het Vlaamse land; samen met het verzorgd ingerichte koetshuis vormt deze vijver een voorbeeld van de gedegen, 19de-eeuwse accommodatie voor het paard.

12. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het herenhuis, gelegen te

Veurne (Veurne), Noordstraat 55;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 230H(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Als zijnde een gaaf bewaarde brouwerswoning. Dit gaaf bewaard pand is een representatieve getuige van de grondgebonden nijverheid, die in het Veurnse in de 19de eeuw bloeide; voornamelijk de brouwerijen waren in de regio zeer talrijk aanwezig.

Het huis vertoont bovendien een fraai uitgewerkte neoclassicistische gevel en wordt getypeerd door een symmetrische gevelopbouw en een verzorgde gevelafwerking.

13. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het herenhuis en nutsgebouw, gelegen te

Veurne (Veurne), Ooststraat 70;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 83P2(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Als zijnde een gaaf bewaarde brouwerswoning. Dit gaaf bewaard pand is een representatieve getuige van de grondgebonden nijverheid, die in het Veurnse tijdens de 19de eeuw tot bloei kwam; voornamelijk de brouwerijen waren in de regio zeer talrijk aanwezig.

Deze vroeg 19de-eeuwse woning is tevens een interessant document voor de stedenbouwkundige evolutie, welke zich te Veurne voordeed in het begin van de 19de eeuw. De vrijgekomen gronden van de in 1785 geslechte stadsomwalling werden in deze periode verkaveld en bebouwd.

Deze herenwoning, daterend ca 1837, is representatief voor de 19de-eeuwse architectuur in Veurne. Het betreft door een sobere lijstgevel, opgetrokken uit de streekeigen gele baksteen, met behouden gevelordonnantie getypeerd door rechthoekige muuropeningen onder strekse latei. De woning bewaart bovendien een verzorgde 19de-eeuwse interieuraankleding.

14. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het herenhuis met magazijn, gelegen te

Veurne (Veurne), Pannestraat 19;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 370E(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Het betreft een gaaf bewaarde herenwoning daterend uit het midden van de 19de eeuw. Het bijgebouw gelegen aan de Astridlaan is een getuige van de stedenbouwkundige politiek, welke de stad Veurne in de 1ste helft van de 19de eeuw voerde. In deze periode werden delen van het openbaar domein - met name percelen waar eertijds de middeleeuwse omwalling lag - openbaar verkocht.

Deze herenwoning, daterend van 1846, is representatief voor de 19de-eeuwse architectuur in Veurne. Het betreft door een sobere lijstgevel, opgetrokken uit de streekeigen gele baksteen, met behouden gevelordonnantie getypeerd door licht getoogde muuropeningen onder strekse latei. Deze eenvoudige straatgevel wordt voorts gekarakteriseerd door fraai uitgewerkte sierankers, hangbel en voetschraper en door het kwaliteitsvolle schrijnwerk; de deels beglaasde vleugeldeur is voorzien van een gestileerd houten hekje met beschilderd rankwerk en van een bovenlicht met stervormige houten tratering. Daarnaast werden voor het bijgebouw aan de Astridlaan, volledig in lijn van de lokale traditie, kozijnconstructies aangewend.

15. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het herenhuis met straatmuur, gelegen te

Veurne (Veurne), Sporkijnstraat 2;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 606/2T3(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Dit herenhuis is een gaaf bewaarde getuige van de ingrijpende stedenbouwkundige verandering welke de Veurnse binnenstad kende in het begin van de 20ste eeuw, toen de terreinen van de voormalige Sint-Niklaasabdij werden verkaveld. Deze woning is representatief voor de architecturale invulling van dit nieuw stadsgedeelte, welke voornamelijk werd gekenmerkt door haar traditioneel karakter, en vormt aldus een document voor de toenmalige tijdsgeest.

Het betreft een zeer gaaf bewaarde eclectische woning daterend van 1903 en ontworpen door de Veurnse architect Jacques Vinck. Deze herenwoning vormt als het ware een beeldbepalende eenheid met de aanpalende Sint-Jozefzaal (Sporkijnstraat nr. 4), gedateerd 1905, eveneens naar ontwerp van architect Jacques Vinck.

De verzorgde, eclectische straatgevel wordt onder meer getypeerd door de volgende stijlelementen: de neogotische gevelordonnantie met z. g. Brugse traveeën; de schelpvulling van de boogvelden als overgenomen regionaal renaissance element; de geblokte neobarokke deuromlijsting van natuursteen met leeuwenkop als sluitsteen.

De woning bewaart bovendien een verzorgd eclectisch interieur. Zowel de rococo- als de Vlaamse renaissanceaankleding van de beide salons getuigt van een kwalitatieve afwerking.

16. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

De Sint-Jozefszaal, gelegen te

Veurne (Veurne), Sporkijnstraat 4;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 606/2D4(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Deze zaal is een gaaf bewaarde getuige van de ingrijpende stedenbouwkundige verandering welke de Veurnse binnenstad kende in het begin van de 20ste eeuw, toen de terreinen van de voormalige Sint-Niklaasabdij werden verkaveld. Dit bouwwerk is representatief voor de architecturale invulling van dit nieuw stadsgedeelte, die voornamelijk werd gekenmerkt door haar traditioneel karakter.

Dit gebouw, opgetrokken in de neogotische stijl - een stijl die voornamelijk in katholieke kringen werd geapprecieerd -, is een interessant tijdsdocument. Samen met andere neogotische bouwwerken in de Veurne symboliseert deze vergaderzaal het nieuwe impuls dat katholieke vleugel ca. 1880 kreeg; dit elan zal aanhouden tot aan de eerste wereldoorlog. In deze periode welke samen viel met het burgemeesterschap van Daniel de Haene (1885-1912) en de loopbaan van de stadsarchitect Jozef Vinck, kwam de neogotische architectuur te Veurne op gang.

Als voormalige vergaderzaal voor de Jongelingskring is het een getuigenis van de vakbondswerking te Veurne in het begin van de vorige eeuw .

Het gebouw daterend van 1905 naar ontwerp van architect Vinck getuigt van een kwalitatieve neogotische vormgeving en vormt als het ware een beeldbepalende eenheid met het aanpalende herenhuis (Sporkijstraat nr. 2), gedateerd 1903, eveneens naar ontwerp van architect Jacques Vinck.

17. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en industrieel-archeologische waarde:

- als **monument**:

De stapelplaats, gelegen te

Veurne (Veurne), Statieplaats z.nr.;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 111/4B, 111/4C.

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Deze loods opgetrokken in de jaren 1920 vertoont een verzorgde historiserende stijl en wordt getypeerd door de volgende kenmerken: de sierankers; de rechthoekige arduinen kozijnconstructies verdiept in korfboogomlijstingen; de tuitgevels, met geaccentueerde schouderstukken; de geprofileerde schouwen; de aflijnende tandlijst met dropmotief.

De **industrieel-archeologische** waarde wordt als volgt omschreven:

Deze voormalige loods voor goederen transport, gelegen nabij het spoor naast het stationsgebouw is een interessante en gaaf bewaarde getuige voor de organisatie van het goederenverkeer gedurende de 20ste eeuw. Het pand vertoont een gaaf bewaarde indeling met verschillende ruimten, waarvan de oorspronkelijke functies nog duidelijk afleesbaar zijn: de grote hall met aansluitende luifels, waar gelost en geladen werd, de kelders als stapelruimte en de burelen.

18. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het burgerhuis, gelegen te

Veurne (Veurne), Statiestraat 5;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 110L10(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Deze burgerwoning, opgetrokken in de neogotische stijl - een stijl die voornamelijk in katholieke kringen werd geapprecieerd -, is een interessant tijdsdocument. Samen met andere neogotische bouwwerken in Veurne symboliseert dit woonhuis het nieuwe impuls dat katholieke vleugel ca. 1880 kreeg; dit elan zal aanhouden tot aan de eerste wereldoorlog. In deze periode welke samen viel met het burgemeesterschap van Daniel de Haene (1885-1912) en de loopbaan van de stadsarchitect Jozef Vinck, kwam de neogotische architectuur te Veurne op gang. Deze stijl kwam voornamelijk tot uiting in de restauraties van belangrijke openbare gebouwen en in beperkte mate in de woningbouw.

Dit pand is één van de weinige gaaf bewaarde woningen in neostijlen, die rond de vorige eeuwwisseling werden opgetrokken in het nieuw aangelegde stationskwartier.

Het betreft een kwalitatief voorbeeld van neogotiek zowel qua vormgeving als qua materiaalgebruik. De neogotische gevelordonnantie wordt getypeerd door het gebruik van Brugse traveeën met fraai maaswerk in de boogvelden, ingeschreven in de trapgevel. Het verzorgde gele bakstenen metselwerk wordt afgewisseld met het gebruik van arduinen voor de kozijnconstructies en de deurboogvelden. De deuren voorzien van briefpanelen getuigen eveneens van een kwaliteitsvolle afwerking. Deze woning bewaart bovendien een deels behouden eclectisch interieur.

19. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en industrieel-archeologische waarde:

- als **monument**:

De voormalige woning van de stationchef met bureel, gelegen te

Veurne (Veurne), Zuidburgweg 109;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 86R6(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Het geheel vertoont een verzorgde eclectische vormgeving en wordt getypeerd door de volgende elementen: het gebruik van gele baksteen in afwisseling met euvillesteen voor de ornamenten, de sierankers, de uitgewerkte puilijst met opschrift, de kruiskozijnen en het verzorgde schrijnwerk.

De **industrieel-archeologische** waarde wordt als volgt omschreven:

Deze gaaf bewaarde woning van de stationschef met bureel, daterend uit de jaren 1920, is een tastbare getuige voor de organisatie van het openbaar vervoer tijdens de eerste helft van de 20ste eeuw. In deze periode was Veurne via een plaatselijk netwerk van tramlijnen ontsloten.

20. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het koetshuis, de gekasseide erekoer met muur en het hek, gelegen te

Veurne (Veurne), Zwarte Nonnenstraat 8;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 405C(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Deze verschillende componenten, - hoewel herbouwd ca. 1869 - maken deel uit van het oorspronkelijke aanleg van het 18de-eeuwse hotel met de typische opstelling "entre cours et jardins" bestaande uit een achterin gelegen hoofdvolume, met voorliggende erekoer aan straatzijde afgesloten met hek en gevat tussen twee haakse zijvleugels.

Het geheel getuigt van een verzorgde en kwaliteitsvolle vormgeving in harmonie met classicistische herenhuis. Het koetshuis, daterend van 1869, werd ontworpen door de Brusselse architect Cambier. Het betreft een gaaf bewaard neoclassicistisch gebouw en wordt getypeerd door een leien mansardedak, door het gebruik van arduin voor de geriemde omlijstingen op gegroefde consoles en door het verzorgde schrijnwerk cf. onder meer de dakkapellen met voluten en de kruisramen met kleine roedeverdeling.

21. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het hoekhuis, het nutsgebouw en de tuinmuur, gelegen te

Veurne (Veurne), Zwarte Nonnenstraat 17;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 293K(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Dit herenhuis is een interessante getuigenis van de sterk verspreide traditionele visie op het bouwen en verbouwen in het eerste kwart van de 20ste eeuw. Bij deze historiserende aanpak werd te Veurne teruggeslagen naar de oorspronkelijke regionale bouw programma's.

Het betreft een kwaliteitsvolle wederopbouw architectuur, opgetrokken naar ontwerp van architect Lepoudre (Veurne) in 1923. De verzorgde voorgevel is een streekeigen interpretatie van de Lodewijk XIV-stijl, welke zowel naar opstand en als naar detaillering sterke gelijkenissen vertoont met de als monument beschermde pilastergevel Noordstraat 51 te Veurne, gedateerd 1749. Het betreft een fraai uitgewerkte, classicistische pilastergevel bekroond met een dakkapel voorzien van een inzwenkend topstuk en schouderstukken.

Het verwerken van geschaafde baksteen voor het paneelwerk op de borstwering, voor de strekken boven de muuropeningen en voor de geprofileerde kroonlijst getuigt van een streven naar een verzorgde afwerking en van een doorgedreven vakmanschap. Dit kwalitatief metselwerk van streekeigen baksteen werd uitgevoerd ter imitatie van natuursteen.

Het oudere achterliggende nutgebouw en de tuinmuur aan de Citernestraat zijn, samen met de tuinmuur van Zwarte Nonnenstraat nr. 19, van oudsher een beeldbepalend element in de smalle doorsteek naar het Sint-Walburgapark.

22. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als **monument**:

Het herenhuis en de oude tuinmuur, gelegen te

Veurne (Veurne), Zwarte Nonnenstraat 19;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 294L(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Deze herenwoning, daterend van 1839, is representatief voor de 19de-eeuwse architectuur in Veurne. Het betreft door een sobere, bepleisterde lijstgevel met behouden volume en gevelordonnantie, getypeerd door rechthoekige muuropeningen voorzien van kwaliteitsvol schrijnwerk.

De oude tuinmuur aan de Citernestraat is, samen met de tuinmuur van Zwarte Nonnenstraat nr. 17, van oudsher een beeldbepalend element in de smalle doorsteek naar het Sint-Walburgapark.

De **sociaal-culturele waarde** wordt als volgt omschreven.

Dit huis werd van 1969 tot 1994 bewoond door de kunstschilder P. Delvaux. Delvaux was een belangrijke Belgische kunstenaar, die een internationale faam geniet. Zijn plaats in de Belgische kunst is zeer bijzonder. Men kan hem moeilijk in één of andere categorie van schilders rangschikken, hetgeen hijzelf trouwens weigerde. Hij was gewoonweg een heel apart en origineel schilder die zijn eigen pad bewandelde en met geen enkele van zijn tijdgenoten te vergelijken is.

23. Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

Het burgerhuis en de tuinmuur, gelegen te

Veurne (Veurne), Zwarte Nonnenstraat 24;

bekend ten kadaster:

Veurne, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 390L(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Dit burgerhuis beeldbepalende ligging in de Zwarte Nonnenstraat is een interessante getuige van de sterk verspreide visie - onder meer ook te Veurne - op het bouwen en verbouwen in het eerste kwart van de 20ste eeuw. De historiserende aanpak, waarbij teruggegrepen wordt naar de regionale bouwprogramma's werd hier duidelijk aangewend.

Deze woning, opgetrokken in 1921, is een imitatieve interpretatie van de lokale renaissance architectuur. Deze streekeigen vormgeving wordt getypeerd door het aediculavenster ter verfraaiing van de geveltop en de verdiepte korf- en rondboogomlijstingen van de rechthoekige muuropeningen, voorzien van kruis- en bolkozijnen met kleine roedeverdeling. Deze woning bewaart een verzorgd eclectisch interieur. De diverse interieuraankledingen vertonen roccoco-, Vlaamse renaissance en Art Nouveau kenmerken.

Art. 2. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 04-06-2004

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken,

Paul VAN GREMBERGEN